

OPRÁVNENIE SOCIÁLNEJ POISŤOVNE NEPRIHLIADAŤ NA ŽIADOSŤ

I.

Zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) nestanovuje, aké náležitosti má obsahovať písomná žiadosť adresovaná Sociálnej poisťovni¹ (môže ich ale určiť Sociálna poisťovňa, v rámci ustanoveného formulár žiadosti), na základe ktorej sa začína dávkové konanie pred Sociálnou poisťovňou. Žiadosť z procesnoprávneho hľadiska je podaním vo veci, na základe ktorej sa začína konanie v dávkových konaniach. Zákon o sociálnom poistení v § 186 ods. 3 stanovuje minimálne základné náležitosti, ktoré musí podanie obsahovať, t.j. musí uvedené náležitosti obsahovať aj samotná žiadosť. Sú to nasledovné náležitosti:

- a) označenie osoby, ktorá žiadosť podáva
- b) vec, ktorej sa podanie týka
- c) návrh žiadateľa
- d) dátum a podpis žiadateľa

Jedná sa o základné náležitosti, ktoré musí žiadateľ pri každej svojej žiadosti uviesť. Vzniká však otázka oprávnenia Sociálnej poisťovne odmietnuť akceptovanie účinkov žiadosti (začatie konania), ak nespĺňa jednu alebo viacero základných alebo požadovaných náležitostí. S prezentovaným oprávnením sú úzko spojené dve povinnosti Sociálnej poisťovne, a to hodnotenie žiadosti podľa obsahu a poskytnutie pomoci oprávnenej osobe (súčinnosť).

II.

Posúdenie podľa obsahu

Povinnosť Sociálnej poisťovne hodnotiť žiadosť podľa obsahu vyplýva z prvej vety § 184 ods. 3 zákona o sociálnom poistení: „*Podanie sa posudzuje podľa obsahu.*“ Ako konkrétne sa táto povinnosť má premietiť do aplikačnej praxe zákon bližšie nešpecifikuje. Táto povinnosť v sebe reflektuje skutočnosť, že správny orgán nemá hľadiť na formu žiadosti, ale jej obsahovú informovanosť. V predmetnom ustanovení predovšetkým ide o dôležité interpretačné pravidlo, ktorého zmyslom je posúdiť žiadosť tak, aby jej výklad zodpovedal skutočnej vôli oprávnenej osoby v čase urobenia tohto úkonu. Pri posudzovaní procesného úkonu oprávneného subjektu podľa jeho obsahu nemôže Sociálna poisťovňa určitému procesnému úkonu dávať iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu žiadosti, jeho vnútornej skladbe, logike, vybranej argumentácii, v podaní použitým výrazom a celkovému zmyslu úkonu oprávnenej osoby. Podľa právnej vedy možno tento procesný inštitút chápať ako povinnosť správneho orgánu preskúmať podanie a vyhodnotiť ho ako celok, identifikovať jeho formálne a obsahové náležitosti a podľa toho postupovať.² Z prezentovaného vyplýva, že **pokiaľ Sociálna poisťovňa môže interpretovať z žiadosti vec, ktorej sa týka, alebo návrh žiadateľa (resp. ďalšie náležitosti), nemá oprávnenie žiadosť odmietnuť, aj keď tieto náležitosti nie sú v nej presne zadefinované.**

¹ Pre účely článku sa „Sociálna poisťovňa“ považuje ako správny orgán, t.j. pobočka Sociálnej poisťovne alebo ústredie Sociálnej poisťovne.

² POTASCH, P., HAŠANOVÁ, J.: Zákon o správnom konaní (správny poriadok). Komentár – 2. vydanie. Bratislava: C.H. Beck, 2015, s. 109.

Aj keď žiadateľ vo svojej žiadosti neoznačí správne vec, ktorej sa týka, alebo nešpecifikuje svoj návrh ale interpretačnými metódami možno k týmto náležitostiam dospieť, Sociálna poisťovňa nemá legitímne oprávnenie žiadosť odmietnuť. *Per analogiam* prezentované tvrdenie verifikuje aj Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku, v ktorom sa konštatovalo nasledovne: „Podľa názoru odvolacieho súdu sa žiadosť navrhovateľky **podľa jej obsahu javí ako opravný prostriedok** proti rozhodnutiu odporkyne z 01. marca 2014, resp. aj návrh z 30. októbra 2014, podaný po doručení rozhodnutia odporkyne z 21. augusta 2014, by podľa jeho obsahu bolo možné považovať za opravný prostriedok proti rozhodnutiu z 21. augusta 2014.“³

Posudzovanie žiadosti podľa obsahu Najvyšší súd SR chápe nie len ako izolované posúdenie konkrétneho listinného podania, ale komplexné hodnotenie celkovej dokumentácie (aj neformálnej žiadosti). To znamená, že správny orgán má povinnosť hodnotiť žiadosť podľa obsahu aj v kontexte k už zaslaným podkladom alebo podaniam. Skutkový stav, ktorý Najvyšší súd SR riešil v prejednávanej veci bolo posúdenie žiadostí Sociálnou poisťovňou, u ktorej si uplatnila oprávnená osoba nárok na predpísanom tlačive ako aj na neformálnej žiadosti. Sociálna poisťovňa posudzovala iba nárok uvedený na formulári, pričom na neformálnu žiadosť neprihliadala. Najvyšší súd v tejto veci konštatoval, že: „Obsah neformálnej žiadosti, hoci pripojenej k tlačivu žiadosti, ktorého zaslanie si v správnom konaní od žiadateľa vyžiadala Sociálna poisťovňa (v danom prípade k žiadosti o prehodnotenie výšky úrazovej renty z dôvodu zmeny pracovnej schopnosti) **je rozhodujúci aj pre posúdenie žiadosti ako celku** a v konaní o nej sa Sociálna poisťovňa musí vysporiadať so všetkými uplatnenými nárokmi, nielen s nárokom vyplývajúcim z tlačiva, vydaného Sociálnou poisťovňou.“⁴ Pre Sociálnu poisťovňu z vyššie uvedeného vyplýva povinnosť v zmysle § 186 ods. 3 zákona o sociálnom poistení akceptovať aj žiadosť, ktorá síce nemá správne uvedenú vec alebo návrh ale výkladom sa k týmto skutočnostiam dá dospieť (napr. z priloženého podania alebo podkladov).⁵

Ak je možné náležitosti vyvodit' z obsahu žiadosti, musí Sociálna poisťovňa ju akceptovať a deň začatia konania je dňom podania žiadosti, resp. požiadanim o spísanie žiadosti. S prezentovaným stanoviskom sa stotožnil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku, kde posudzoval správne konanie, ktoré sa malo začať na základe ručne spísanej žiadosti – „pridelenie plného invalidného dôchodku“ zo dňa 2.4.2007. Najvyšší súd SR uviedol nasledovnú právnu vetu: „Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ sa od 2. apríla 2007 z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu domáhal priznania vyššie uvedeného dôchodku. Napriek povinnosti **posúdiť jeho podanie podľa obsahu** (§ 186 ods. 3 zákona) odporkyňa prostredníctvom pobočky doteraz nevyzvala navrhovateľa na spísanie žiadosti o invalidný dôchodok. **Tento nedostatok v postupe odporkyne však nemôže byť na ťarchu navrhovateľa a preto odvolací súd vychádzal z toho, že navrhovateľ si uplatnil nárok na priznanie invalidného dôchodku podľa zák. č. 461/2003 Z.z. dňom 2. apríla 2007.**“⁶

III.

Poskytnutie súčinnosti

V prípade ak nemôže absentujúce zákonné náležitosti Sociálna poisťovňa vyvodit' z obsahu žiadosti, nastupuje subsidiárne ďalšia povinnosť, v zmysle ktorej nemôže správny orgán podanie neakceptovať. Uvedená povinnosť je ustanovená v § 186 ods. 4 zákona o sociálnom poistení: „Ak podanie neobsahuje predpísané náležitosti alebo nebolo predložené na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou, organizačná zložka Sociálnej poisťovne **pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne vyzve účastníka konania**, aby v určenej lehote nedostatky odstránil. Súčasne upozorní účastníka konania na dôsledky neodstránenia nedostatkov na ďalší priebeh konania.“ V tomto paragrafe je

³ uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.4.2016, sp. zn. 9So/274/2015

⁴ rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.7.2017, sp. zn. 9So/69/2015

⁵ KOŠIČIAROVÁ, S.: Správny poriadok. Komentár. Bratislava: Heuréka, 2013, s.27

⁶ rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.7.2008, sp. zn. 4So/9/2008

implementovaný princíp súčinnosti, ktorý je vyjadrený aj v § 3 ods. 2 zákona č. 71/1976 Zb. správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, a je aplikovateľný aj na konanie vo veciach sociálneho poistenia. Uvedený princíp vyjadruje predovšetkým povinnosť správneho orgánu poskytnúť rady vo vzťahu k úkonom dotknutej osoby (napr. vyplniť formulár žiadosti). Akým spôsobom to má Sociálna poisťovňa urobiť, však zákon „mlčí“. Podľa právnej teórie platí, že na naplnenie princípu súčinnosti správny orgán musí vyvinúť aktivitu na odstránenie nedostatkov žiadosti, stanoviť na to primeranú lehotu, a poučiť oprávnenú osobu.

Akú aktivitu má vynaložiť Sociálna poisťovňa pre naplnenie princípu súčinnosti nie je ustálené zákonom, judikatúrou a ani právnou náukou. Musí však spĺňať zásadu proporcionality a hospodárnosť, t.j. takým spôsobom, aby sa dosiahol účel odstránenia nedostatkov v čo najkratšom čase a s najmenším zaťažením oprávnenej osoby, resp. iných osôb (napr. ošetrujúceho lekára). Rozsah poskytnutia pomoci je limitovaný výhradne iba zachovaním zásady rovnosti dotknutých osôb a objektívnosťou správneho orgánu. Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku chápal nasledujúce možnosti aktivity, aké mohla Sociálna poisťovňa vyvinúť: „*Vzhľadom na charakter administratívneho konania o vyplatenie (doplatenie) dávky titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, pokiaľ prvostupňovému správne mu orgánu zo žiadosti nebolo zrejmé, čoho sa žiadateľ domáha, nič mu nebránilo vyzvať žiadateľa na doplnenie alebo ho predvolať za účelom vypočutia na ozrejmienie uplatňovaného nároku a poskytnúť mu poučenie na zabezpečenie ochrany jeho práv.*“⁷ Najvyšší súd SR rozlišuje dva spôsoby vyvinutia súčinnosti a to tzv. písomný spôsob a operatívny. Najvyšší súd však bližšie nešpecifikoval o aký charakter sa jedná v konaní vo veciach sociálneho poistenia, na ktorý treba prihliadať.

Tento charakter sa dá interpretovať z formy začatia administratívneho konania. V niektorých dávkach môže konanie začať výlučne spísaním žiadosti pred Sociálnou poisťovňou, alebo iba na základe požiadania o spísanie takejto žiadosti. Na začatie konania na základe spísania žiadosti je potrebná fyzická prítomnosť osoby u správneho orgánu. Evokuje to dojem, že spísanie žiadosti je určitá eventualita podania urobeného do zápisnice. S týmto sa však nedá stotožniť, keďže podanie urobené do zápisnice je len forma, akým sa podanie podá na správny orgán. *A contrario* spísanie žiadosti je osobitný právny inštitút, ktorý upravuje zákon o sociálnom poistení. Tento záver odôvodňuje skutočnosť, že niektoré druhy dávkových konaní sa začnú výlučne iba na základe spísania žiadosti, resp. na základe požiadania o spísanie žiadosti (napr. dôchodkové dávky). Keďže v konaní vo veciach sociálneho poistenia sú inštitúty, ktoré majú tzv. „operatívny charakter“, je opodstatnený záver, že pri odstránení nedostatkov žiadosti vo veciach sociálneho poistenia sa využijú operatívne spôsoby, ako napr. predvolať žiadateľa za účelom jeho vypočutia, osobitný a nezastupiteľný význam.

V súvislosti so správnym poriadkom je možné sa stretnúť s názorom, že správny orgán by mal poskytnúť pomoc operatívnym spôsobom v jednoduchých prípadoch. V ostatných prípadoch by mal správny orgán písomne vyzvať na doplnenie alebo úpravu podania, pričom nie je postačujúce, ak správny orgán iba poukáže na nedostatky žiadosti, ale musí vyvinúť aktivitu, aby boli nedostatky odstránené (napr. vysvetlením).⁸ Špecifikovaný predpoklad určenia spôsobu poskytnutia pomoci je akceptovateľný aj v konaní pred Sociálnou poisťovňou, pričom by sa v prvom rade mal zohľadniť charakter tohto správneho konania, ktorý bol vyššie priblížený. Konkrétne to znamená, že Sociálna poisťovňa by mala prihliadať na spôsob, o aký druh začatia konania sa jedná. Pokiaľ sa administratívne konanie začalo na základe spísania žiadosti, identicky aj odstránenie nedostatkov by malo mať operatívny charakter a to priamou súčinnosťou zamestnanca Sociálnej poisťovne s žiadateľom. Ďalšia vec, ktorú je potrebné zohľadniť je aj schopnosť oprávnenej osoby chápať zmysel konania vo veciach sociálneho poistenia. Oprávnené osoby v dávkových veciach predstavujú širokú škálu fyzických osôb s rôznou schopnosťou chápať a vykladať zákon, ako aj samotné konanie, dôsledkom čoho môže dôjsť k ujme ich práv oproti iným druhom

⁷ rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.6.2017, sp. zn. 7Sžso/1/2016

⁸ KOŠIČIAROVÁ, S.: Správny poriadok. Komentár. Bratislava: Heuréka, 2013, s.96

správnych konaní (napr. stavebné konanie, kde podania uskutočňujú osoby, ktoré vo väčšine prípadoch majú väčšie skúsenosti alebo rozsiahlejšie chápané vlastnosti). Pokiaľ pre Sociálnu poisťovňu vyplýva z formulácie žiadosti alebo z iných skutočností (vysoký vek, dosiahnuté vzdelanie, atď.), že žiadateľ nemá adekvátne rozumové schopnosti, je vhodnejšie pri zložitejších veciach na to prihliadať pri voľbe spôsobu pomoci, kedy by bol vhodnejší operatívny druh.

Stanovenie primeranej lehoty v prípade poskytnutia pomoci, ktorá má operatívny charakter nepripadá do úvahy okrem prípadu, ak by sa žiadateľ nenachádzal v mieste pobočky a Sociálna poisťovňa ho vyzvala aby sa dostavil. V prípade písomnej výzvy však Sociálna poisťovňa musí oprávnenej osobe poskytnúť dostatočnú lehotu, aby mala objektívnu možnosť nedostatky odstrániť. Najvyšší súd SR nepovažoval za primeranú 8 dňovú lehotu na doloženie lekárskeho posudku. Zaobstaranie lekárskeho posudku je zložitý proces, keďže ho môže vydať príslušný medicínsky pracovník, ktorý vykoná zložité medicínske šetrenie zdravotnej dokumentácie, ako aj samotného žiadateľa. Najvyšší súd SR uviedol nasledovné: „V súvislosti s uvedeným tiež musí Najvyšší súd zdôrazniť, že požiadavka, aby žalobca predložil v 8 dňovej lehote lekársky posudok, o vypracovanie ktorého by mal požiadať v zmysle § 7 ods. 1 veta prvá zák. č. 437/2004 Z.z. príslušné zdravotnícke zariadenia prostredníctvom posudzujúceho lekára, (...), sa zakladá na neprimerane krátkej lehote na zabezpečenie tak náročnej úlohy, a preto v súlade s odvolacou argumentáciou žalobcu (viď bod č. 15) Najvyšší súd konštatuje, že vyhotovenie nového lekárskeho posudku za týchto podmienok bolo skutočne nad silu žalobcu.“⁹

Sociálna poisťovňa nemá všeobecné oprávnenie odmietnuť žiadosť, ktorá nemá náležitosti určené zákonom alebo nebola podaná na predpísanom formulári, pokiaľ nedbá na svoje zákonné povinnosti, a to hodnotiť žiadosť podľa obsahu a poskytnúť žiadateľovi súčinnosť. Sociálna poisťovňa pritom nesmie tieto dve legislatívne povinnosti plniť izolovane, ale mala by žiadosť posudzovať v kombinácii a vzájomnej zhode týchto dvoch povinností. Uvedené tvrdenie potvrdzuje judikatúra Najvyššieho súdu SR, z ktorej vyplýva, že v prvom rade Sociálna poisťovňa je povinná interpretovať žiadosť a v rámci interpretácie poskytnúť žiadateľovi súčinnosť, viď napr. nasledujúcu právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu SR: „Podľa názoru odvolacieho súdu sa **žiadosť navrhovateľky podľa jej obsahu javí ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne z 01. marca 2014, resp. aj návrh z 30. októbra 2014, podaný po doručení rozhodnutia odporkyne z 21. augusta 2014, by podľa jeho obsahu bolo možné považovať za opravný prostriedok proti rozhodnutiu z 21. augusta 2014. Odporkyňa nevyužila postup podľa § 186 ods. 4 zákona o sociálnom poistení (pozn. poskytnutie pomoci) a táto okolnosť ušla aj pozornosti krajského súdu.**“¹⁰ alebo právna veta v uznesení Najvyššieho súdu SR: „Podľa názoru odvolacieho súdu úlohou prvostupňového správneho orgánu **bolo posúdiť žiadosť žalobcu podľa jeho obsahu, (...) nič mu nebránilo vyzvať žiadateľa na doplnenie alebo ho predvolať za účelom vypočutia na ozrejmienie uplatňovaného nároku a poskytnúť mu poučenie na zabezpečenie ochrany jeho práv.**“¹¹

IV.

Oprávnenie odmietnuť žiadosť

Sociálna poisťovňa má oprávnenie odmietnuť žiadosť iba v prípade, ak **si svoje povinnosti z objektívnych dôvodov nemôže splniť**, a to predovšetkým vtedy, ak sa žiadateľ dostatočne v podaní neidentifikuje. Je sporné, či k nedostatočnej identifikácii možno pričítať aj chýbajúci podpis žiadateľa. Ústavný súd ČR k danej problematike vo svojom náleze uviedol nasledovné: „V prípade, **kdy podpis na podaní ve správním řízení prokazatelně není podpisem osoby, která je označena jako osoba jej činící, nutno za této situace dospět k závěru, že z podání není patrné, kdo jej vlastně činí,** v

⁹ rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.3.2017, sp. zn. 1Sžso/1/2016

¹⁰ uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.4.2016, sp. zn. 9So/274/2015

¹¹ rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.6.2017, 7Sžso/1/2016

dôsledku čehož nejsou splněny jak náležitosti podání dle § 19 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., tak i postupu dle odstavce 3.¹² V špecifikovanom konaní Ústavný súd ČR dal za pravdu správne mu orgánu, ktorý neprihliadol na návrh účastníčky označenej v podanom návrhu s odôvodnením, že ten bol podpísaný odlišnou osobou (nie zástupcom účastníčky konania). Na zodpovedanie oprávnenia Sociálnej poisťovne, či môže odmietnuť žiadosť s identifikáciou osoby ale bez vlastnoručného podpisu, je však aj napriek vyššie uvedenému nálezu Ústavného súdu ČR potrebné zodpovedať právnu otázku, či je absencia podpisu na žiadosti odstrániteľná vada alebo nie. Krajský súd v Bratislave rozoberal právny problém podania bez podpisu s tým rozdielom, že podanie nebolo vôbec podpísané, pričom konštatoval nasledovné: „Objektívne absencia podpisu na takomto podaní (uplatnení nároku na navrátenie vlastníctva k pozemkom) **spôsobuje jeho vadu, avšak vadu odstrániteľnú**. Bolo preto povinnosťou odporcu, postupom podľa cit. ust. § 19 ods. 3 správneho poriadku, resp. za použitia ust. § 29 ods. 1 správneho poriadku **vyzvať navrhovateľa na podpísanie podaného návrhu v stanovenej lehote** a to aj pod sankciu zastavenia konania. Pokiaľ by navrhovateľ vadu návrhu neodstránil a podanie, doručené odporcovi pod jeho menom v stanovenej lehote nepodpísal, mal odporca konanie postupom podľa ust. § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku zastaviť.“¹³ Pri nepodpísaní žiadosti zastávam právne stanovisko, že prednosť má aplikácia postupu definovaného v rozsudku Krajského súdu v Bratislave pred právnym prieskumom Ústavného súdu ČR. Dôvodom je špecifický prípad, ktorý riešil Ústavný súd ČR, kedy *ipso facto* podanie podali dve odlišné osoby (označená a podpísaná), z čoho správny orgán nemohol určiť konkrétnu osobu, ktorá podanie uskutočnila. Pri chýbajúcom podpise však už je možné stanoviť konkrétneho žiadateľa (ak tam nie sú ďalšie vady), a nič by nebránilo Sociálnej poisťovni poskytnúť súčinnosť. Vzhľadom na prezentované **Sociálna poisťovňa nemá oprávnenie odmietnuť žiadosť, pokiaľ na nej absentuje podpis oprávnenej osoby (keďže ide o odstrániteľnú vadu)**.

Neakceptovanie žiadosti Sociálnou poisťovňou je v súlade s platným právom aj v prípade, ak tak zákon o sociálnom poistení *expressis verbis* stanovuje. Oprávnenie odmietnuť žiadosť upravuje § 186 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, ale nie výslovne z dôvodu absencie vyžadovaných náležitostí žiadosti, ale z dôvodu formy jej podania.¹⁴ **Pokiaľ žiadateľ zašle podanie elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu, faxom alebo telegraficky, má povinnosť takúto žiadosť doplniť v zákonom stanovenej lehote (3 dni). Ak tak neučiní, Sociálna poisťovňa na takúto žiadosť neprihliada, t.j. je v súlade s procesnými normami, ak vo veci nebude konať.** Prezentovaný výklad verifikuje aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku: „Keďže podanie navrhovateľky (urobené elektronickými prostriedkami) nebolo potvrdené písomne najneskôr do troch dní, ani nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného predpisu, ani navrhovateľka nemala s odporkyňou uzavretú dohodu podľa § 186 ods. 2 zákona, na takéto podanie sa zo zákona neprihliada (§ 186 ods. 1 zákona), **preto nebol dôvod, aby odporkyňa predkladala podanie, na ktoré sa neprihliada (ako keby nebolo) súdu v zmysle § 219 ods. 3 zákona.**“¹⁵

V. Záver

Sociálna poisťovňa nemá oprávnenie neprihliadať na žiadosť oprávnenej osoby, pokiaľ neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom o sociálnom poistení alebo Sociálnou poisťovňou.

¹² nález Ústavného súdu ČR zo dňa 12.6.1997, sp. zn. III.ÚS 73/97

¹³ rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.11.201, sp. zn. 4Sp/26/2011

¹⁴ § 186 ods. 1 zákon o sociálnom poistení: „Podanie možno urobiť písomne, ústne, telegraficky, faxom alebo elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného predpisu, ak sa jeho predloženie nevyžaduje na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou. Podanie urobené telegraficky je potrebné doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní a podanie urobené faxom je potrebné doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Podanie urobené elektronickými prostriedkami, ktoré nie je podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného predpisu) alebo urobené v súlade s dohodou podľa odseku 2, je potrebné potvrdiť písomne najneskôr do troch dní. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené alebo potvrdené, sa neprihliada.“

¹⁵ rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 4.8.2014, sp. zn. 5Sd/49/2014

Prioritne sa musí Sociálna poisťovňa pokúsiť v kombinácii svojich dvoch legislatívnych povinností nedostatky žiadosti odstrániť, a to v zmysle povinnosti posúdiť žiadosť podľa obsahu a v zmysle povinnosti poskytnúť žiadateľovi súčinnosť. Odmietnuť žiadosť bude mať oprávnenie iba v prípade, ak nebude môcť z objektívnych dôvodov splniť svoje povinnosti, ktoré majú príčinu vo vadách žiadosti. Identicky tak môže učiniť, ak žiadateľ podá žiadosť v určitej forme špecifikovanej zákonom (napr. elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu) a nedoplní ju písomne/ústne do zápisnice v zákonom stanovenej lehote.